

فراوانی دیس لیپیدمی و عوامل همراه آن در حاملین بی علامت ویروس هپاتیت B مراجعه کننده به سازمان انتقال خون تهران؛ سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲

سید موید علییان^{۱*}، علیرضا سعادت^۲، محمد لرگرد دزفولی نژاد^۳، بیتا بهنوا^۳، مریم کشوری^۳

۱. متخصص داخلی و فوق تخصص بیماری‌های گوارش و کبد، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا...

۲. متخصص بیماری‌های خون، استادیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا...

۳. محقق واحد تحقیقات بالینی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا...

* نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان ونک، خ ملاصدرا، بیمارستان بقیه الله، یال C- طبقه ۱۱ - واحد تحقیقات بالینی دانشگاه، تلفن و نمایر ۸۱۲۶۴۱۵۰

cru_common@yahoo.com

پذیرش برای چاپ: دی هشتاد و شش

دریافت مقاله: آبان هشتاد و شش

چکیده

سابقه و هدف: اگر چه مطالعات فراوانی به نقش دیس لیپیدمی در مبتلایان به هپاتیت مزمن ویروسی C اشاره کرده‌اند، مطالعات محدودی در این زمینه در حاملین ویروس هپاتیت B انجام شده است. مطالعه حاضر با اهداف تعیین شیوع دیس لیپیدمی و عوامل همراه آن در حاملین بی علامت ویروس هپاتیت B مراجعه کننده به سازمان انتقال خون تهران در سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲ انجام شد. روش کار: در مطالعه متکی بر داده‌های موجود داده‌های پرونده مربوط به ۱۰۳۰ حامل بی علامت ویروس HBV از بین مراجعین به سازمان انتقال خون ایران در سال‌های ۱۳۷۵ - ۱۳۸۲ مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های استخراج شده شامل خصوصیات دموگرافیک، تاریخچه سلامتی و عوامل خطرزای بیماری‌های منتقله از راه خون و سطوح لیپید بود. هیپرکلسترولمی (کلسترول کل سرم بالاتر از ۲۰۰ میلی گرم بر دسی لیتر)، هیپرتری گلیسریدمی (تری گلیسرید بالاتر از ۱۵۰ میلی گرم بر دسی لیتر)، "هر نوع دیس لیپیدمی" و "دیس لیپیدمی توام" تعریف گردید.

یافته‌ها: فراوانی هیپرکلسترولمی و هیپرتری گلیسریدمی، دیس لیپیدمی توام و هر نوع دیس لیپیدمی به ترتیب برابر ۰/۳۴/۸٪، ۰/۳۲/۹٪ و ۰/۵۲/۹٪ بدست آمد. سن، وضعیت تاہل و سابقه ابتلا به دیابت با فراوانی هیپرکلسترولمی و هیپرتری گلیسریدمی همبستگی آماری معنی داری را نشان دادند. فراوانی هیپرتری گلیسریدمی در مردان و زنان به ترتیب ۰/۳۵/۱٪ و ۰/۲۵/۶٪ بود که اختلاف آماری معنی داری را نشان داد (P=۰/۰۰۷). فراوانی هیپرتری گلیسریدمی و همچنین هرگونه دیس لیپیدمی در متولدین پایتحت در مقایسه با متولدین شهرستان‌ها اختلاف معنی داری را نشان داد.

نتیجه گیری: شیوع دیس لیپیدمی در حاملین بی علامت HBV در مقایسه با جمعیت عمومی ایران تا حدودی بیشتر به نظر می‌رسد. الگوی ابتلا به دیس لیپیدمی در این جمعیت با جمعیت عمومی تا حدود زیادی مشابه است. اجرای مطالعات آتی با هدف مقایسه وضعیت لیپیدهای خون در حاملین بدون علامت و جمعیت عمومی و همچنین بررسی تاثیر لیپید خون بر پیامد ابتلا به هپاتیت B توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: هیپرلیپیدمی- دیس لیپیدمی- هیپرکلسترولمی- دیس لیپیدمی- ویروس هپاتیت B

آپولیپوپروتئینها بررسی شده‌اند(۱). این مسئله نیز به اثبات رسیده است که عفونتهای مزمن ویروسی باعث هیپرکلسترولمی می‌شوند(۲)، متabolیسم کلسترول و هیپرکلسترولمی بر جنبه‌های پاسخ ایمنی بر علیه ویروس موثر است. هیپرکلسترولمی باعث نقص پایدار در پاسخ سیستم ایمنی سلولی بر علیه ویروس می‌شود، که تأخیر در پاکسازی ویروس را به همراه خواهد داشت(۳). تغییر لیپیدهای خونی - طی یک پروسه زمان بندی شده تحت تاثیر سیستم ایمنی - در مبتلایان به هپاتیت ویروسی تحت درمان گزارش شده است(۴).

مقدمه

ارتباط بین لیپیدها و لیپوپروتئینها و بیماری‌های کبدی از سال ۱۸۶۲ شناخته شده است(۱). ارزیابی لیپید و لیپوپروتئین در بیماری‌های کبدی اهمیت بسیاری دارد و اطلاعات کاربردی مهمی را در تشخیص پاتولوژی در اختیار می‌گذارد(۲). کاهش کلسترول سرم و اساساً غلظت کم لیپوپروتئین/کلسترول با افزایش و خامت آسیب کبدی مرتبط است(۳). بررسی تست‌های عملکرد کبد نیز این اثر را نشان داده اند(۴ و ۵). تاثیر هپاتیت ویروسی حاد و مزمن بر سنتز لیپید، کلسترول، لیپوپروتئینها و

یافته‌ها

محدوده سنی کل افراد ۱۶-۷۹ سال و میانگین سنی (انحراف معیار) برابر با 41 ± 11 سال بود. فراوانی متغیرهای دموگرافیک، شرح حال (سابقه طبی) و عوامل خطر ساز هپاتیت ویروسی در جدول شماره ۱ آورده شده است. فراوانی هیپرکلسترونلی (کسترونول < ۲۰۰) و هیپرتريگلیسریدمی (< ۱۵۰) در کل افراد به ترتیب برابر و $(۳۵۸/۰.۳۴/۸)$ و $(۳۳۹/۰.۲۲/۹)$ بود. همچنین فراوانی "دیس لپیدمی توان" و "هر نوع دیس لپیدمی" به ترتیب برابر با $(۱۵۰/۰.۱۴/۸)$ و $(۵۴۵/۰.۵۲/۹)$ بود. سن، وضعیت تاہل، دیابت با هیپرکلسترونلی و هیپرتريگلیسریدمی همبستگی معنی داری نشان داد. فراوانی هیپرکلسترونلی در مردان و زنان به ترتیب $(۲۷۹/۰.۳۵/۱)$ و $(۶۰/۰.۲۵/۶)$ بود که اختلاف معنی داری را نشان داد ($p=0.007$). فراوانی هیپرتريگلیسریدمی در متولدین (۰.۰۰۱) و همچنین "هر نوع دیس لپیدمی" در متولدین پاییخت در مقایسه با متولدین شهرستان‌ها اختلاف معنی داری را نشان داد. ارتباط فراوانی انواع دیس لپیدمی و متغیرهای مختلف در جدول شماره ۲ و مقایسه میانگین سطح کلسترونل و تری گلیسرید در زیر گروه‌های تحت مطالعه در جدول شماره ۳ آورده شده است. سن همبستگی معنی دار آماری را با کلسترونول $(۰.۲۵/۷)$ ، $t=0.001$ ، $p=0.001$ و تریگلیسرید نشان داد $t=0.144$ ، $p=0.001$. همچنین همبستگی معنی داری بین قند خون ناشتا و کلسترونل بدست آمد $t=0.387$ ، $p=0.001$. همبستگی معنی داری بین قند ناشتا و تری گلیسرید بدست نیامد.

بحث

در این مطالعه میزان شیوع هیپرکلسترونلی و هیپرتريگلیسریدمی در حاملین بی‌علامت ویروس هپاتیت B در بین سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۱ به ترتیب برابر با $۱۹/۳\%$ و $۲۲/۳\%$ بود. با توجه به اینکه مطالعه مشابهی در زمینه شیوع دیس لپیدمی در مبتلایان به هپاتیت B جهت مقایسه یافت نشد، آمار منتشر شده در زمینه شیوع دیس لپیدمی در کشورمان در کنار شیوع هیپرکلسترونلی و هیپرتريگلیسریدمی قرار گرفت. این آمار در شهر تهران در سال ۱۳۸۱ به ترتیب برابر $۱۹/۳\%$ و $۱۷/۵\%$ ، و در روستاهای استان تهران در سال ۱۳۷۹ برابر $۱۵/۴\%$ و $۳۲/۷\%$ و در شهرستان اراک در سال ۱۳۸۰ برابر $۲۶/۷\%$ و $۲۵/۸\%$ گزارش شده است.^{۱۹} بنابراین اگر چه نمی‌توان مستقیماً نتایج مطالعه حاضر را با این مطالعات مقایسه نمود، اما شاید بتوان عنوان کرد که شیوع دیس لپیدمی در حاملین بی‌علامت ویروس B در مقایسه با جمعیت عمومی تا حدودی بالاتر می‌باشد. برخی از مطالعات، افزایش لپید را باعث افزایش تهاجم ویروس هپاتیت C می‌دانند.^{۲۰} ذرات HCV موجود به صورت باند شده با بتا لیپو پروتئین و ایمنوگلوبولینها در سرم افراد مبتلا به هپاتیت C مزن و وجود دارند که ترکیب ویروس با LDL و VLDL می‌تواند باعث تحریک اندوسیتوز HCV از طریق رسپتور LDL شود.^{۲۱} رابطه بین لپید و سایتوکاین تحت تاثیر عفونت HCV یا HBV قرار می‌گیرد.^{۱۰} و به ژنتیپهای ویروسی نیز بستگی دارد. در ژنتیپ ۱ ویروس هپاتیت C، وجود کبد چرب به علت فاکتورهای واسته به میزان مانند افزایش وزن و مقاومت به انسولین مشاهده می‌شود. در حالیکه در ژنتیپ ۳ این ویروس، افزایش لپید به مکانیسم پروتئینهای القاء شده به وسیله ویروس نسبت داده شده است. در این بیماران، هیپرکلسترونلی با Viral load ارتباط داشته است.^{۲۲}

در سالهای اخیر نقش اصلی متابولیسم لپید در پاتوزن هپاتیت مزمن C روش شده است.^۹ عنوان شده است که تغییر لیپیدهای خونی به نوع عفونت ویروسی HBV (ویا HCV) بستگی دارد.^۹ میزان پایین کلسترول باعث تشخیص زوردرس ابتلا به هپاتیت ویروسی می‌شود. میزان لپید در مبتلایان به عفونت HCV در مقایسه با HBV کمتر بوده است.^{۱۱} مشخص شده است که عفونت با HCV به هیپوکلسترولومی منجر می‌شود.^{۱۲} با این وجود، مطالعات اندکی در رابطه با هیپرلپیدمی و عوامل خطرزای آن در عفونت مزمن هپاتیت B منتشر شده است. این مطالعه با اهداف تعیین شیوع دیس لپیدمی و عوامل همراه در حاملین بدون علامت HCV مراجعه کننده به سازمان انتقال خون ایران در سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲ انجام شد.

روش کار

مطالعه حاضر به روش Routine data base study انجام گرفت و طی آن پرونده مربوط به ۱۰۳۰ حامل بی‌علامت ویروس HBV از مراجعین به سازمان انتقال خون ایران جهت اهداء خون در سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲ مورد بررسی قرار گرفت. حامل بدون علامت هپاتیت B به صورت باقی ماندن عفونت HBV برای بیش از ۶ ماه، در غیاب نکروز یا التهاب کبد و در غیاب هر گونه یافته بالینی در نظر گرفته شد. تمامی این بیماران دارای خصوصیات $HBSAg^+$ برای مدت بیش از شش ماه، $HBsAg^+$ و $Anti-HBc^+$ ، طبیعی بودن AST و ALT، عدم تایید وجود هپاتیت توسط بیوپسی کبد (با نمره نکروز التهابی کمتر از ۱۰^5 copies/ml HBVDNA+) در سرم کمتر از ۱۰^5 copies/ml بودند.^{۱۳} این تشخیص در مطالعه حاضر توسط متخصص بیماری‌های عفونی و همچنین فوق تخصص بیماری‌های کبد و گوارش مطرح گردید. از پرونده تمامی بیماران، مشخصات دموگرافیک (جنس، سن، وضعیت تاہل، سطح تحصیلات، محل تولد، محل سکونت)، عوامل خطرزای بیماری‌های منتقله از راه خون (تریوق محصولات خون، اعتیاد تزریقی، عمل جراحی، مداخلات دندانپزشکی، تماس جنسی خارج از چارچوب خانواده، حجمات، خالکوبی، فرورفتن سرنگ مشکوک در بدن، سابقه زندان، مجروحیت جنگی، مسافرت به منطقه اندمیک) و تاریخچه سلامتی (سابقه دیابت، سابقه ابتلا به بیماری کبدی در خانواده، همودیالیز، پیوند عضو، سندروم داون، مصرف سیگار) استخراج گردید. هیپرکلسترونلی به صورت مقادیر توتال کلسترونل بالاتر از ۲۰۰ میلی گرم بر دسی لیتر^{۱۴} و هیپرتري گلیسریدمی به صورت مقادیر تری گلیسرید بالاتر از ۱۵۰ میلی گرم بر دسی لیتر^{۱۵} در نظر گرفته شد. غیر طبیعی بودن حداقل یکی از لیپیدهای خون به عنوان "هر نوع دیس لپیدمی" و غیر طبیعی بودن همزمان هر دو لیپید خون به عنوان "دیس لپیدمی توان" در نظر گرفته شد. سابقه دیابت به صورت قند خون ناشتا بیش از ۱۲۶ میلی گرم بر دسی لیتر یا سابقه دیابت در نظر گرفته شد.^{۱۶} ورود دادها و تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS 13 for Windows انجام گرفت. به منظور توصیف متغیرها از جداول فراوانی و به منظور توصیف متغیرهای کمی از شاخصهای مرکزی (میانگین، پراکندگی (انحراف معیار)، و برای بررسی متغیرهای مرتبط با دیس لپیدمی و هیپرلپیدمی از تست مجذور کای و تست t مستقل استفاده شد. $p < 0.05$ از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شد. این مطالعه با هزینه دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله و با همکاری سازمان انتقال خون ایران انجام شده است.

و هیپرتریگلیسریدمی وجود دارد یا خبر؟ آیا ابتلا به دیس لیپیدمی و پیامد مبتلایان به هپاتیت B مزمن مرتبط می‌باشند؟

جدول ۱- خصوصیات دموگرافیک و بالینی بیماران

فرآوانی(٪)		متغیر
۷۹۶(٪۷۷/۳)	مرد	جنس
۲۲۴(٪۲۲/۷)	زن	
۲۸(٪۲/۷)	زیر ۲۰ سال	
۱۴۶(٪۱۴/۲)	۲۱-۳۰	
۳۰۸(٪۲۹/۹)	۳۱-۴۰	
۳۱۲(٪۳۰/۳)	۴۱-۵۰	
۲۳۶(٪۲۲/۹)	۵۱ یا بیشتر	
۷۴۸(٪۷۲/۶)	دیپلم و زیر دیپلم	تحصیلات
۲۲۴(٪۲۲/۷)	بالای دیپلم	
۸۹۷(٪۸۵/۳)	تهران	محل سکونت
۱۵۱(٪۱۴/۷)	سایر شهرها	
۴۴۳(٪۴۳)	تهران	محل تولد
۵۸۷(٪۵۷)	سایر شهرها	
۱۶۷(٪۱۶/۲)	مجرد	وضعیت تأهل
۸۰۹(٪۷۸/۵)	متاهل	
۱۴۷(٪۱۴/۳)	دارد	مصرف سیگار
۲۳(٪۳/۲)	دارد	دیابت
۱۹۰(٪۱۸/۴)	دارد	وجود بیماری‌های کبدی در خانواده
۳۷۹(٪۳۶/۸)	سابقه جراحی	
۱۰(٪۰/۱)	همودیالیز	
۳(٪۰/۳)	پیوند عضو	
۱۰(٪۰/۱)	سندرم داون	
۱۰(٪۰/۱)	اعتیاد تزریقی	
۱۷(٪۱/۷)	فرورفتن تصادفی سوزن در بدن	
۷۹۸(٪۷۷/۵)	سابقه دندانپزشکی	عوامل خطرزا
۱۰(٪۰/۱)	سابقه زندان	
۵۸(٪۰/۵/۶)	سابقه دریافت محصولات خونی	
۱۰(٪۰/۱)	روابط جنسی خارج از چهار چوب خانواده	
۱۸۷(٪۱۸/۲)	حجامت	
(٪۰/۶/۷)	سابقه سفر به مناطق انديسيك	
۴۳(٪۰/۴/۲)	سابقه مجروحیت جنگی	
۳۷(٪۰/۳/۶)	خالکوبی	

برخی از مطالعات افزایش لیپید را عامل حفاظت بیشتر سلولهای کبدی در برابر HCV می‌دانند(۱۰). در طی یک بررسی کاهش کلسترول با افزایش Viral load همبستگی داشته است، و بنا لیپو پروتئین اثر محدود کننده رقابتی با عفونت HCV را نشان داده است(۲۳)، این یافته‌ها نشان می‌دهد که لیپوپروتئین نقش اساسی در عفونت HCV ایفا می‌کند(۱۰).

در این مطالعه، کلسترول در مقایسه با تری گلیسرید روند رو به افزایش واپسنه به سن منظم تری را نشان داد. اگرچه برخی از مطالعات ارتباط سن را با تغییرات میزان کلسترول و تری گلیسرید گزارش کرده‌اند(۲۵،۲۴)، برخی دیگر نیز تغییرات لیپید خون را مستقل از سن می‌دانند(۶،۹). نوایی و همکاران نشان دادند که با افزایش سن به استثنای HDL کلیه لیپیدهای خون افزایش پیدا می‌کند(۱۸).

در این بررسی میانگین کلسترول در زنان و میانگین تری گلیسرید در مردان بالاتر بود. در مطالعه عزیزی و همکاران توtal کلسترول در زنان و تری گلیسرید در مردان به طور معنی داری بیشتر بدست آمد(۲۶). در سالمندان منطقه ۱۳ شهرداری تهران ۵۵٪ زنان و ۲۵٪ مردان دچار هیپرکلسترولمی بودند(۲۷). در حالیکه در مطالعه کریمی و همکاران شیوع هیپرلیپیدمی بین زنان و مردان اختلاف معنی داری را نشان نداد(۲۵).

در این بررسی سابقه دیابت با هیپرکلسترولمی و هیپرتری گلیسریدمی ارتباط همبستگی را نشان داد. شیوع هیپرتری گلیسریدمی در افراد دیابتی ۲/۱ برابر افراد سالم و شیوع دیابت در افراد دچار هیپرکلسترولمی ۳/۹ گزارش شده است(۲۸).

هیپرکلسترولمی یکی از عوامل خطرزا در ایجاد آتروسکلروز(۲۹) و سکته قلبی (۳۰) شناخته شده است. ۶۱٪ موارد بیماری عروقی در زنان میانسال به دیسلیپیدمی نسبت داده شده است(۳۱). در ایران نیز، ۷۸٪ مردان و ۸۰٪ زنان حداقل یکی از ریسک فاكتورهای بیماری عروق کرونر را نشان داده اند (۱۷).

اطلاعات بدست آمده از این بررسی باید به عنوان نتایج حاصل از یک مطالعه گذشته نگر پایه ریزی شده بر داده های موجود قلمداد شود. اگرچه این مطالعه امکان تعیین شیوع دیس لیپیدمی در حاملین بی علامت HBV مراجعه کننده به سازمان انتقال خون تهران در سال های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲ را به عنوان هدف اصلی فراهم کرد، اما متغیرهای مرتبط با دیس لیپیدمی را نیز گزارش کرد. لازم به ذکر است که این روابط، نشان از تنها یک رابطه همبستگی و نه روابط علت و معلولی دارد.

فقدان گروه شاهد، عدم بررسی زیر واحدهای HDL.VLDL.LDL و همچنین عدم اندازه گیری شاخص توده بدنی (BMI)، دور کمر و باسن، و همچنین مشخص نبودن ژنتیپ ویروسی از دیگر محدودیت های مطالعه حاضر محسوب می‌شوند(۱۲). با این وجود، به دلیل عدم وجود چنین مطالعه‌ای در حاملین بی علامت ویروس HBV، معتقدیم که نتایج حاصل از این مطالعه می‌تواند برای متخصصین عفونی، گوارش و کبد، تغذیه و ویروس شناسان حائز اهمیت (هر چند در حد اولیه) محسوب شود.

مطالعات آتی شاهد دار با استفاده از جمعیت عمومی و همچنین بررسی اثر دیس لیپیدمی بر پیامد عفونت ویروسی HBV توصیه می‌شود. همچنان این سوالات باقی است: آیا ارتباطی بین ابتلا به HBV و هیپرکلسترولمی

جدول ۳- توزیع حاملین بی علامت ویروس هپاتیت ب بر اساس میانگین کلسترول و تری گلیسرید و شاخص‌های دموگرافیک آنان

تری گلیسرید	کلسترول		متغیر
۱۲۲/۱۰±۶۶/۸۰	۱۶۳/۶۸±۳۶/۷۵	زیر ۲۰ سال	سن
۱۱۲/۴±۶۰/۴۵	۱۶۴/۷۳±۳۹/۵۳	۲۱-۳۰	
۱۳۶/۴۱±۸۵/۳۲	۱۷۷/۶۱±۴۳/۰۳	۳۱-۴۰	
۱۳۸/۳۵±۲۱/۳۸	۱۹۰/۶۰±۵۲/۲۲	۴۱-۵۰	
۱۵۰/۶۲±۸۲/۳۷	۱۹۸/۶۱±۴۸/۳۰	۵۱ و بالاتر	
۱۳۶/۴۱±۷۷/۶۶	۱۸۴/۱۵±۴۸	کل	
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P	
۱۳۶/۶۵±۷۶/۲۹	۱۸۴/۸۱±۴۸/۲۶	تهران	
۱۳۵/۰۵±۸۵/۵۱	۱۸۰/۳۱±۴۶/۴۰	سایر شهرها	
۰/۸۱	۰/۲۸	P	
۱۳۲/۳۶±۷۵/۶۳	۱۸۲/۲۱±۴۸/۰۹	تهران	محل تولد
۱۳۹/۴۷±۷۹/۰۹	۱۸۵/۶۱±۴۷/۹۱	سایر شهرها	
۰/۱۴	۰/۲۶	P	
۱۱۵/۸۴±۶۵/۹۶	۱۶۲/۸۱±۳۹/۳۰	مجرد	وضعیت تأهل
۱۴۰/۱۳±۷۹/۴۳	۱۸۷/۳۳±۴۸/۵۸	متاهل	
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P	
۱۴۰/۵۰±۷۹/۹۷	۱۸۲/۲۷±۴۷/۶۸	مرد	جنس
۱۲۲/۵۱±۶۷/۵۷	۱۹۰/۵۶±۴۸/۶۰	زن	
۰/۰۰۲	۰/۰۲	P	
۱۳۲/۵۲±۶۹/۳۰	۱۷۸/۸۱±۴۷/۹۴	دیپلم و زیر دیپلم	تحصیلات
۱۳۷/۳۷±۷۹/۲۵	۱۸۵/۶۳±۴۸/۰۶	بالاتر از دیپلم	
۰/۰۸	۰/۰۴	P	
۱۵۳/۲±۷۱/۷	۲۱۵/۶±۴۴/۲	دارد	دیابت
۱۳۶/۷±۷۶/۴	۱۸۶/۷±۴۳/۷	ندارد	
۰/۱۱	۰/۰۰۱	P	

جدول ۲- توزیع حاملین بی علامت ویروس هپاتیت ب بر اساس پروفایل چربی و شاخص‌های دموگرافیک آنان

متغیر	هیبر کلسترولی (%)	هیبر تری گلیسریدی (%)	فراآنی (%)	هیبر دیسلیپیدی (%)	"توام" دیسلیپیدی
جنس	۲۶۸/۰۳۲/۷	۲۷۹/۰۳۵/۱	۴۲۵/۰۵۲/۴	۱۲۲/۰۱۵/۳	۱۲۰/۰۱۲/۸
	۹۰/۰۳۸/۵	۶۰/۰۲۵/۶	۱۲۰/۰۱۵/۳	۳۰/۰۱۲/۸	۳۰/۰۱۲/۸
	۰/۱۷۶	۰/۰۰۷	۰/۰۵۰	۰/۰۳۴	۱/۰۱۲/۶
سن	۲۱-۳۰	۲۲/۰۱۵/۱	۴۹/۰۳۳/۸	۶/۰۱۴/۱	۱۸۴/۰۱۲/۷
	۳۱-۴۰	۸۵/۰۲۰/۸	۱۴۲/۰۴۶/۴	۳۷/۰۱۲/۲	۱۴۳/۰۱۲/۷
	۴۱-۵۰	۱۲۲/۰۲۲/۶	۱۸۸/۰۴۷/۳	۵۲/۰۱۷/۷	۱۸۸/۰۱۷/۷
	۵۱ با بیشتر	۱۱۴/۰۴۸/۳	۹۷/۰۱۴/۳	۵۶/۰۲۳/۷	۱۵۵/۰۴۷/۷
	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۱۲/۰۱۷/۲
	۰/۰۰۲	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	۰/۰۰۳	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	۰/۰۰۴	۰/۰۰۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	۰/۰۰۵	۰/۰۰۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	۰/۰۰۶	۰/۰۰۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
وضعیت تأهل	مجرد	۳۶/۰۲۱/۶	۴۰/۰۲۴/۲	۶۴/۰۲۸/۳	۳۷/۰۱۴/۱
	متاهل	۳۰/۰۳۷/۲	۲۸۰/۰۳۴/۶	۷۶/۰۲۲/۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
	دیپلم و زیر دیپلم	۲۶۴/۰۳۵/۳	۲۹۸/۰۵۳/۲	۱۱۳/۰۱۵/۱	۱۱۳/۰۱۵/۱
	بالاتر از دیپلم	۷۵/۰۲۲/۱	۱۱۲/۰۱۴/۱	۳۳/۰۱۴/۱	۱۱۲/۰۱۶/۳
محل تولد	تهران	۱۴۵/۰۳۲/۷	۲۲۱/۰۴۹/۹	۵۷/۰۱۲/۹	۱۱۲/۰۱۶/۳
	سایر شهرها	۲۱۳/۰۳۶/۳	۲۰۶/۰۲۵/۱	۹۵/۰۱۶/۲	۱۱۲/۰۱۶/۳
	P	۰/۳۶	۰/۰۸۷	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰
	دارد	۳۱۰/۰۳۵/۳	۲۸۸/۰۲۲/۸	۱۳۰/۰۱۴/۸	۱۳۰/۰۱۴/۸
	ندارد	۴۸/۰۲۱/۸	۵۱/۰۳۳/۸	۲۲/۰۱۴/۸	۱۲۵/۰۱۴/۸
محل سکونت	دارد	۲۰/۰۳۶/۶	۱۶/۰۲۸/۵	۱۲/۰۲۶/۴	۱۲/۰۲۶/۴
	ندارد	۲۹۹/۰۳۵/۳	۲۵۷/۰۳۰/۴	۴۳۱/۰۱۵/۹	۱۲۵/۰۱۴/۸
	P	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۱۲۵/۰۱۴/۸
	دیابت	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
	D	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

REFERENCES

- Vergani C, Trovato G, Delu A, Pietrogrande M, Dioguardi N.. Serum total lipids, lipoprotein cholesterol, and apolipoprotein A in acute viral hepatitis and chronic liver disease. *Journal of Clinical Pathology*, 1978, 31, 772-778
- Tacikowski T, Milewski B, Dzieniszewski J, Nowicka G, Walewska-Zielecka B. Comparative analysis of plasma lipoprotein components assessed by ultracentrifugation in primary biliary cirrhosis and chronic hepatitis. *Med Sci Monit*. 2000 Mar-Apr;6(2):325-9.
- Cicognani C, Malavolti M, Morselli-Labate AM, Zamboni L, Sama C, Barbara L. Serum lipid and lipoprotein patterns in patients with liver cirrhosis and chronic active hepatitis. *Arch Intern Med* 1997; 157: 792-796.

4. Aiyathurai JE, Sentheshanmuganathan S. The probable significance of hypertriglyceridaemia in viral hepatitis. *Aust N Z J Med.* 1976 Dec;6(6):529-32.
5. Mordasini RC, Berthold S, Schlumphf E, Riva G. Change in serum lipids and lipoproteins in acute hepatitis. *Schweiz Med Wochenschr*, 1976;28:106.
6. Fabris C, Federico E, Soardo G, Falletti E, Pirisi M. Blood lipids of patients with chronic hepatitis: differences related to viral etiology. *Clin Chim Acta* 1997; 261: 159–165.
7. Ludewig B, Jaggi M, Dumrese T, Brduscha-Riem K, Odermatt B, Hengartner H, Zinkernagel RM. Hypercholesterolemia Exacerbates Virus-Induced Immunopathologic Liver Disease Via Suppression of Antiviral Cytotoxic T Cell Responses. *J Immunol.* 2001 Mar 1;166(5):3369-76.
8. Zejc-Bajsarowicz M, Ciesla A, Mach T, Janas-Skulina U, Warunek W, Zyrkowska-Bieda T. Changes of lipid metabolism in patients with chronic viral hepatitis treated with interferon alpha. *Przegl Lek.* 2005;62(4):214-7.
9. Wisniewska-Ligier M, Wozniakowska-Gesicka T, Kups J, Sulat-Syncerek D. Lipid metabolism in children with chronic hepatitis C, A preliminary report. *Hepatogastroenterology.* 2006 Nov-Dec;53(72):887-91.
10. Siagris D, Christofidou M, Theocharis GJ, Pagoni N, Papadimitriou C, Lekkou A, Thomopoulos K, Starakis I, Tsamandas AC, Labropoulou-Karatza C. Serum lipid pattern in chronic hepatitis C: histological and virological correlations. *J Viral Hepat.* 2006 Jan;13(1):56-61.
11. Maggi G, Bottelli D, Gola D et al. Serum cholesterol and chronic hepatitis C. *Ital J Gastroenterol* 1996; 28: 436–440.
12. Polgreen PM, Fultz SL, Justice AC, Wagner JH, Diekema DJ, Rabeneck L, Weissman S, Stapleton JT. Association of hypocholesterolaemia with hepatitis C virus infection in HIV-infected people. *HIV Med.* 2004 May;5(3):144-50.
13. Vierhapper H, Nardi A, Grosser P. Prevalence of paradoxically normal serum cholesterol in morbidly obese women. *Metabolism.* 2000 May;49(5):607-10.
14. Kolovou GD, Anagnostopoulou K, Pilatis ND, Salpea KD, Hoursalas IS, Petropoulos I, Bilianou HI, Cokkinos DV. Fasting serum triglyceride and high-density lipoprotein cholesterol levels in patients intended to be treated for dyslipidemia. *Vasc Health Risk Manag.* 2005;1(2):155-61.
15. Sadeghi M, Roohafza H, Shirani S, Poormoghadas M, Kelishadi R, Baghaie A, Zadegan NS. Diabetes and associated cardiovascular risk factors in Iran: the Isfahan healthy heart programme. *Ann Acad Med Singapore.* 2007 Mar;36(3):175-6.
16. Razak F, Anand S, Vuksan V, Davis B, Jacobs R, Teo KK, et al. SHARE Investigators. Ethnic differences in the relationships between obesity and glucose-metabolic abnormalities: a cross-sectional population-based study. *Int J Obes* 2005; 29: 656-67.
17. Azizi F, Rahmani M, Emami H, Mirmiran P, Hajipour R, Madjid M, Ghanbili J, Ghanbarian A, Mehrabi Y, Saadat N, Salehi P, Mortazavi N, Heydarian P, Sarbazi N, Allahverdian S, Saadati N, Ainy E, Moeini S. Cardiovascular risk factors in an Iranian urban population: Tehran lipid and glucose study (phase 1). *Soz Praventivmed.* 2002;47(6):408-26.
۱۸. نوابی لیدا، محرابی بدالله، عزیزی فریدون. بررسی اپیدمیولوژیک هیپرلیپیدمی، چاقی و فزونی فشار خون در روستاهای استان تهران. *مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران*، ۱۳۷۹؛ دوره ۲، زمستان، شماره ۸: صفحات ۲۶۲-۲۵۳.

۱۹. خدیر ولی الله، منصوری آرین. بررسی شیوع فاکتورهای خطر بیماری عروق کرونر در شهرستان اراک و نقش فعالیت‌های آموزشی در تعديل یا حذف آن‌ها. فصلنامه ره آورد دانش، مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک، ۱۳۸۰؛ دوره ۴، تابستان، شماره ۱۵: صفحات ۱۳-۱۶.
20. Yoon EJ, Hu KQ. Hepatitis C virus (HCV) infection and hepatic steatosis. *Int J Med Sci*. 2006;3(2):53-6. Epub 2006 Apr 1.
21. Aug 1;24(3):507-12.
22. Monazahian M, Bohme I, Bonk S et al. Low density lipoprotein receptor as a candidate receptor for hepatitis C virus. *J Med Virol* 1999; 57: 223-229.
23. Su TC, Lee YT, Cheng TJ, Chien HP, Wang JD. Chronic hepatitis B virus infection and dyslipidemia. *J Formos Med Assoc*. 2004 Apr;103(4):286-91.
۲۴. کریمی فربا، رایانی محمد، اکبرزاده صمد، طهماسبی رحیم، خاکزاد مهنوش، عرب جواد، رستگار پور محمد و همکاران. شیوع انواع هیپرلیپیدمی در افراد بالای ۱۹ سال بندر بوشهر، ۱۳۷۸. طب جنوب، فصلنامه پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، ۱۳۷۹؛ دوره ۳، اسفند، شماره ۲: صفحات ۹۸-۱۰۶.
25. Azizi F, Rahmani M, Ghanbarian A, Emami H, Salehi P, Mirmiran P, Sarbazi N. Serum lipid levels in an Iranian adults population: Tehran Lipid and Glucose Study. *Eur J Epidemiol*. 2003;18(4):311-9.
۲۶. عزیزی فریدون، امامی حبیب، صالحی پیام، قنبریان آرش، میرمیران پروین، میربلوکی محمدرضا. عوامل خطرساز بیماری‌های قلبی-عروقی در سالمندان: مطالعه قند و لیپید تهران. مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران، ۱۳۸۲؛ دوره ۵، بهار، شماره ۱۷: صفحات ۱۴-۳.
۲۷. عزیزی فریدون، نوایی لیدا. بررسی اختلالات متابولیسم لیپیدها، چاقی و فزونی فشار خون در بیماران دیابتی، IGT و مقایسه آن با افراد سالم در روزتاهای استان تهران. مجله پژوهش در پزشکی (دانشکده پزشکی شهید بهشتی)، ۱۳۷۹، ۲۴؛ دوره ۲، بهار، شماره ۱: صفحات ۳۷-۳۸.
28. Braunwald, E. 1997. Shattuck lecture: cardiovascular medicine at the turn of the millennium: triumphs, concerns, and opportunities. *N. Engl. J. Med.* 337:1360.
29. Iruzzi M, Schargrodsky H, Pramparo P, et al. Attributable risk for acute myocardial infarction in four countries of Latin America. *Medicina (B Aires)* 2003;63:697– 703.
30. Blumel JE, Castelo-Branco C, Roncagliolo ME, Binfa L, Sarra S. Cardiovascular risk factors in a cohort of middle-aged women. *Rev Med Chil* 2003;131:381– 9.